

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lysimacho. 385.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

colloquia defugeretis, cognatam potius probarum rerum cupiditatem habentes, ex quo Deus nobis aliquid de suo inspiravit. Sin autē sermones mei turpes vestras actiones coarguunt, tanquam speculum fædo ac deformi, ac medicus ægrotanti reperiō. Nam ille speculum idcirco fugit, quod turpissimæ formæ ipsum submoneat. hic autem ea de causa medicum fastidit, eoque offenditur, quia partem agrā incidit aut exurit. Quamobrem aut deformitatem mutare, ac sanitatem reuocate: aut speculum vobis ac medicus perpetuō ero.

Philagrio. 383.

Superflua cibi sumptio, non esus est, sed faturitas, & est, & appellatur. Saturitas porrō contumeliæ ac petulantia mater est. Petulantia autem, vitiosorum affectuum: quemadmodum in deserto contigisse, memoriæ proditum est. Saturati enim sunt, inquit ille, & surrexerunt ludere. Quapropter, ne intemperantiæ ludodemus operam (per quam Dei quoque obliuio in discrimen venit) faturitatem & ingluuiem, quæ horum causa est, iniecto fræno compescamus, id studentes, vt necessario ac moderato cibo, per quem & robur ad vocabulum accedet, & voracitatis ac temulentia bellum vim omnem amittet, contenti simus.

Eidem. 384.

Gastrimargia, ὀμίση, superfluitas appellata est. Gastrimargia autem est insanum ventris studium. Μάρως quippè furiosum sonat. Ecquid igitur moderatam, & cum gratiarum actione coniunctam diuinorum munerum perceptionem missam facientes, circa eupedias & inania condimentorum artificia insanire studemus, quæ non ad alendum corpus conferunt, verum ad vitiosos affectus incitant?

Lysimacho. 385.

Imbecillitate laboranti stomacho vini

ἀπετρέφασθε, συγγενῆ μᾶλλον τῶν τῶν χρησῶν ὀπιθυμῶν ἔχοντες, ἐξ ὧν τῶν ἰδίων π θεὸς ἡμῖν ἐνεφύσησεν. εἰ δὲ ἔλεγχος εἰσι τῶν ἔκαλῶν ὑμῶν παράξεν ὡς ἔσσηρον αἰχρῶν, καὶ ἰατρὸς ἀσθενούσῃ εὐέλκομαι. ὁ μὲν γὰρ ὅτι τῆς κακίης αὐτὸν ὑπομνήσκει μορφῆς, φεύγει τὸ ἔσσηρον. ὁ δὲ ὅτι τέμνει, ἢ καὶ τὸ πάθος τὸν ἰατρὸν οὐκ ἀσμενίζει, ἢ τοίνυν ἀλλάξατε τὴν δυσμορφίαν, καὶ ἀνακείσαθε τὴν ὑγίαν, ἢ μέγχι παντὸς ὑμῖν ἔσσηρον καὶ ἰατρὸς ἔσομαι.

Φιλαργίῳ. τργ.

Ἡ ἀειτὴ μετὰ ληψις, ἢ ἐρώσις, ἀλλὰ κόρος καὶ ἐπι καὶ καλεῖται. κόρος δὲ ὑβρεως πατήρ. ὕβρις δὲ παθῶν, ὡς ἐν ἐρήμῳ πάλαι γεγενῆσθαι ἰσθρηται. Ἐχρηστάθησαν γὰρ, φησὶ, καὶ ἀετήθησαν παῖζειν. ἵνα τοίνυν μὴ παῖξωμεν ἀκρασίαν, δι' ἧς καὶ θεοῦ κινδυνεύεται λήθη, τὸν αἴτιον τῶν χαλινώσων μὲν κόρον, ἐρώσις ἀναγκία καὶ ἐμμέτω πρῶτοντες. δι' ἧς καὶ ἡ δύναμις πρῶτον τῶ ὀνόματι, καὶ σώματι. ἰχὺὸς οὐχ ἔξει τῆς γαστριμάργου μέθης ὁ πόλεμος.

Τῷ αὐτῷ. τωδ.

Γαστριμαργία κέκληται, ὡ φιλοτίας, ἢ ἀειπότης. γαστριμαργία δὲ ἐστίν, ἢ περὶ γαστέρα μανία. ἐπεὶ μάρως ὁ μεμνώσ, τὸ χεῖν οὐδὲ τὴν ἔμμετρον καὶ εὐχάριστον τῶν τῶν θεοῦ δωρεῶν ἀφίεντες μετὰ ληψιν, τὸ μεμνένοιν περὶ τὰ πέμματα καὶ τὰς ὀφάρτυπῆς ματαμοτεχνίας ἀπεδάξωμεν, οὐκ εἰς τροφὴν συντελέσας, ἀλλ' εἰς παθῆ ἐκβαλχεύσας.

Λυσιμάχῳ.

Ἀσθενούσῃ σιμάχῳ, ὀλίγον ὀπιθύσασθαι

δοξῶ οἶνον, ὁ σοφὸς ἐδίδαξε Παῦλος, μὴ δὲ ὑπερβολὴν ἑτέρας δεηθῆναι ἢ ἀμετρίαν ὑδροποσίας. τῷ δὲ ὑγιάνοντι καὶ ζῆλον πλῆξαι, καὶ ταῦτα μοναχῶ, ἔμοιδοκεὶ χαλῶς ἔχειν, ἐγγχεῖν οἶνον τῷ ὑγρῶν τὸ θερμῶτατον, οἷον πυρὶ ἐπιχέοντα πῦρ. ἐξ ὧ ὄρμαί τε ἀρχαία καὶ ὀπιθυμία φλεγμῶν σὺν ἀναχθήονται. καὶ ἀσθενεῖα ἀναζέουσα δυσπνήτους ἀποτελεῖ τοὺς ἀθλητάς τῆς πραότητος.

Σχολαστικῶ. τπτ.

Προσευχὴ ἔρῃμασι ψυχαῖς, ἀλλὰ παράγμασι μᾶλλον χρηστοῖς κατευθύνεται. ὅρα γὰρ τὸν θεοτάτον Δαβὴδ καὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀκακίαν ζητοῦντα κληθῆναι, καὶ τὸν εὐσεβέστατον Εζεχίαν, τὴν οἰκίαν εὐλάβειαν προσάγοντα ἰκέτην καὶ τὰς χάρας τὰς ἐν ἰώσπη τοῖς τῆς τεθνεώσης κατωρθώμασι προσεβευταῖς κερχημύνας. Εἰ ἔπος τὴν δέησίν σου πληρώσῃς, εὐθυπορήσει πρὸς θεόν, καὶ ἐξοίση ὡς φῶς τὴν διχαιοσύνην σου, καὶ τὸ κέλημα σου ὡς μεσημβρίαν.

Τῷ αὐτῷ. τπζ.

Εἰ καὶ τραυτέρως ἔφης δεικνύσασθαι φησὶς, λευκώτερον αὐτῶν λελέξεταί. Ζητεῖς γενέσθαι σοὶ τὸν θεὸν βοηθόν; ὅρα εἰ χεῖρον διωθεῖς ἐβοήθησας, αἰτεῖς πλεονεκτεῖν πρὸς τὴν αἰτίαν σου παρ' αὐτῶν; βλέπε εἰ τὸν ὄντα χρηστῶς ἀκονίζουσας. θέλεις φανεραῖς σοὶ τὸν κριτὴν εὐμνησῆναι ἀμνησικακῶς ἐσὸ ἐχθροῖς. ἐβλεπε φιλανθρωπίας τυχεῖν; συγχώρει τοῖς ὑπευθύνουσιν αὐτός. χαλὸν γὰρ ἀμειβῆσαι σὺν ἑσέσιν καὶ ὀφλήματι. ἀλλὰ μὴ ἐκάστοτε χάρει. ὅσα ὄντι ἀγνώμονος.

Καπιτωλίνῳ. τπῆ.

Εἰ καὶ νέον Δαῶν ὁ πάμορφος χερόν ἐξέβρασαν. ἀλλὰ σὲ Σαβλ γενέσθαι

non nihil impertiendum esse sapiens Paulus docuit, ne ob nimiam continentiam alia rursus aquæ portione immoderatio cegeat. At sano atque ætate feruenti, idque Monacho, vinum, quo in omnibus rebus liquidis nihil est calidius, infundere, ac velut ignem igni addere, haud mihi bonum esse videtur. Hinc enim & agrestes impetus, & tumidæ cupiditates inflammantur: ac temeritas & petulantia exarsuans, lenitatis pugiles ad frænum contumaces reddit.

Scholastico. 386.

Oratio, non nudis verbis, sed probis potius actionibus dirigitur. Vide enim quem admodum diuinitissimus vir David secundum innocentiam suam iudicium de se ferri postulet: & pietatis plenissimus Ezechias, pietatem suam ac religionem Deo supplicem offerat: & viduæ Ioppes mulieris defunctæ virtutes ac præclaras actiones ad deprecandum adhibeat. Si ad eundem modum precationem tuam expleas, ad Deum rectè contendet, ac iustitiam tuam tanquam lucem educet, & iudicium tuum tanquam meridiem.

Eidem. 387.

Quandoquidem apertiore tibi explicatione opus esse dixisti, dilucidius rursus loquar. Vis tibi Deus opituletur? Vide si, cum posses, ei qui tua ope indigebat, adiumento fueris. Petis ut opes tuas augeat? Vide an eas, quas habes, rectè administraris. Vis iudex facilem se tibi ac placabilem præbeat? Hostilium iniuriarum memoriâ ex animo deponere. Vis benignitatem ac misericordiam consequi? Iis, qui tibi obnoxij sunt, remitte. Præclarum enim est remuneratione atque debito salutem adipisci, ac non semper gratia: id quod est improbi & maligni hominis.

Capitolino. 388.

Et si nouum Doeg tempus rerum omnium ferax velut æstu quodam in ortum

M ij